

ADVENTNÍ KALENDÁŘ 2023

1. prosince

pátek

Začíná prosinec, nejtemnější měsíc roku. Věnujme dnešní večer deskovým hrám, elektroniku nechme vypnutou. Během večera si také můžeme prohlédnout fotky z uplynulého roku, v modlitbě za vše dobré poděkovat a poprosit o pomoc, tam, kde pomoc od Pána Boha potřebujeme.

2. prosince

sobota

Dnes je poslední den církevního roku. Je to vlastně takový církevní Silvestr. Den jako stvořený k pěšímu výletu přírodou ukládající se k zinnému spánku. Vezměme s sebou na výlet kamarády, nikoliv auto.

3. prosince

první adventní neděle

„Stále za vás děkuji svému Bohu za Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši: Neboť v něm jste byli ve všem obohaceni, v každém slovu i v každém poznání, tak jak bylo mezi vámi utvrzeno svědectví Kristovo, takže nemáte nedostatek v žádném daru milosti a dychtivě očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Krista.“ (1 Kor 1,4–7)

I když je advent postní dobou, má jej provázet radostné očekávání, které staví na tom, že jsme byli obdařeni vším potřebným. Díky Kristu Ježíši jsme dostali světlo víry; svítíme a jdeme po jeho cestě; dostáváme posilu na cestu. Jdeme mu v životě vstříc a on kráčí v ústřety nám. Přes naše radostné očekávání setkání s Kristem pozorujeme, že svět, ve kterém se stále odehrávají křivdy, touží po spravedlnosti. O ní mluví především Jan Křtitel, jedna z hlavních postav adventní doby. Tam, kde člověk zakouší nespravedlnost, roste hořkost, hněv a nenávisť a ztrácí se místo pro Boha. Kruhy křivd se roztáčejí až do chvíle, kdy se v lidech „protrhnou hráze“, a zloba se vylije široko daleko. Ta plodí další nespravedlnost a bolest. Současné konflikty a války to naléhavě připomínají. Radostné očekávání příchodu Krista nemá zavírat oči před nespravedlností ve světě. Tu zakouší mnozí lidé, v té žije i ostatní Boží stvoření (už jen označení života na zemi jako „ostatního stvoření“ je vlastně nespravedlivé). Radostně vyhlížejme, s úlevou doufejme, avšak spolu s tím se snažme „zametat si před vlastním prahem“. Kde jsme nevíšaví k nespravedlnosti na zemi? Vyrovnejme, co je pokřivené a co vyrovnat ještě můžeme. Zahlazujme, co zahladit dovedeme. Srovnajme dluhy, kde se srovnat ještě dají. A především sledujme cíl, abychom skutečně toužili po „překutí mečů na radlice a svých kopí ve vinařské nože“ (Mi 4,3). Cvičme se k oněm požehnaným sou- (náležitost, cit, hlas, strast, ručenství) ve vztahu ke všemu živému. Vzájemný souboj se sou-peři oddaluje mír. Díky úsilí o pokoj snad budeme moci „žít pod svou vinnou révou a fíkovníkem“ – než přijde čas příchodu Páně.

4. prosince

pondělí

Dnes je svátek sv. Barbory. Dnes ustřížené třešňové větvičky vykvetou do Vánoc. Jak daleko od nás a včelek samotátek roste nejbližší třešně? Nestálo by za to, na jaře nějakou poblíž vysadit? Nákup stromku je skvělou investicí do budoucna. Zkuste třeba odrůdu Dönissenova žlutá, které si tolik nevšímají špačci a kosi.

5. prosince

úterý

Večer bude obcházet domy Mikuláš. I my můžeme jít dnes v jeho stopách a podpořit děti, které to mají těžké. Třeba Skutečným dárkem od Člověka v tísní nebo jinou dobročinnou aktivitou.

6. prosince

středa

Dnešní podvečer věnujme procházce po okolí. Sledujme okolí očima hladových ptáčků. Vidíme semena travin a jiných rostlin, nebo jsou v okolí jen krátce střížené anglické trávníky a sterilní túje? Pokud je úživnost námi přeměněné krajiny malá, je čas zasáhnout. Křuté krmítko s neloupanou slunečnicí, syrovým lojem, prosem, mákem a vločkami může přijít leckomu vhod.

7. prosince

čtvrtek

Obchody přetékají dárky. Často se jedná o nekvalitní, někdy i toxické zboží. Zvláště u dětí budme opatrní a zkusme omezit nákup „plastového šrotu“. Poohlédněme se dnes po tuzemských hračkách ze dřeva, ideálně s certifikací FSC, deskových hrách z papíru nebo jiných hodnotných a šetrných výrobcích. Dalším skvělým dárkem může být poukaz na společnou aktivitu (výlet, divadlo, vandr,...).

8. prosince

pátek

Štědrovečerní večere je ještě daleko, ale zkusme se zamyslet již dnes, co budeme vařit. Konvenční chov zvířat je často plný utrpení a nelevnější krmivo bývá z míst, kde ještě nedávno rostl deštný prales. Pokud upřednostníme biomaso, je to jistě lepší, ale přesto musíme řešit morální otázku zabíjení zvířat a jejich klimaticky náročného chovu. Zkusme se dnes stravovat jen vegetariánsky a objevit nějaký nový bezmasý recept.

9. prosince

sobota

Kam vyrazíme dnes? Bude to pěší výlet, nebo si už nasadíme běžky? Spíše to první, s postupující klimatickou změnou si užíváme sněhu méně a méně. I o tom můžeme dnes na výletě diskutovat a možná i naplánovat konkrétní změny. Třeba se připojit k akci autopust.cz?

10. prosince

druhá adventní neděle

„Vskutku, jeho spása je blízko těm, kdo se ho bojí, a tak bude v naší zemi přebývat jeho sláva. Milosrdenství a věrnost se potkají, spravedlnost a pokoj se políbí. Ze země vyraší věrnost, z nebes bude vyhlížet spravedlnost, Hospodin dá i dobro a naše země vydá úrodu.“ (Ž 85,10–13) Často žijeme ve zvláštních protikladech. Lidé upřímní a pravdiví dovedou svým slovem někdy zasáhnout či zranit, protože zapomenou na obejmutí druhého. Laskaví lidé zase často kličkují, než aby vyjádřili svůj názor, a mohou být nařčení z nestálosti. Lidé tvořiví bývají rozptýlení a pořádkumilovní zase trochu nudní. Jak takové protiklady překlenout? Příklon k Hospodinu, přítomnost Boží slávy umožňuje, aby se mnohé dvojakosti potkaly, podaly si ruce a políbily se: milosrdenství s věrností, spravedlnost s pokojem. Výsledkem by mohl být růst uměřenosti a jemného citění v našem světě. Vždyť aby něco vydalo úrodu, musí to mít vláhu i slunce. Musí růst z půdy plné živin a půda musí být nakypřena. Cesta uměřenosti a jemného vyvažování je zákonitě i cestou citlivosti ke světu jako celku. Je si vědoma toho, že vše má nějaký dopad a dosah. Nikdo z nás nežije izolovaně od druhých ani od ostatního života. Je proto dobré žít v bázni před Hospodinem. Z pokory roste takt a uměřenost. Ta ať je znamením nejen adventních příprav. Vždyť celý svět po Kristově vzkříšení i celý náš život je ve znamení adventního času.

11. prosince

pondělí

Máme doma dostatek vánočních balíčků papírů? Ne? Nevadí! Zkusme dárky zabalit letos tak, aby nevznikl odpad. Například dárkové tašky nebo textilní sáčky ušité ze starých kusů látek se dají použít opakovaně. Pokud už poběží šicí stroj, tak ušijeme i pár pytlíků a tašek pro nakupování, ať i tam neplýtváme obaly.

12. prosince

úterý

Domácí sušenky chutnají nejlépe. Co se dnes pustit do pečení? Při nákupu surovin dbejme na lokálnost a pokud potřebujeme něco z dálky, například kakao či čokoládu, dbejme na spravedlivou cenu pro producenty díky certifikaci FairTrade. S dětmi si dnes můžeme povídat u louskání ořechů.

13. prosince

středa

Mnohé domácnosti zdobí květiny. Odkud se berou? Jsou z místního zahradnictví, nebo k nám přijely kamiony a letadly z jiné části světa? Pojďme dnes nahlédnout do katalogu osiv a naplánujme si výsevy letniček. Vlastnoručně vypěstované slaměnky a jiné květiny vhodné k sušení jsou tou pravou vánoční ozdobou.

14. prosince

čtvrtek

V chladném a sychravém počasí si leckdo rád dá do čaje citrón. Při jeho pěstování se v konvenčním zemědělství používá koktejl jedovatých pesticidů. Citrony ale kupovat nemusíme, lze je bez obtíží vypěstovat doma. Citroník je nenáročný a bohatě plodí dvakrát ročně. Sazenice citroníku i jiných citrusů lze objednat celoročně, třeba v Zahradnictví Kruh. Osvědčenou odrudou je např. citroník Meyer.

15. prosince

pátek

Reprodukovaná hudba zní dnes na každém rohu, pojďme si ale dnes v tichu domova zazpívat některé písně sami. Je tolik krásných vánočních písní, ve kterých je ukryta moudrost a víra našich předků.

16. prosince

sobota

Pojďme dnes vystoupat vzhůru na nějaký kopec, ze kterého je vidět do kraje. Z výšky je dobře patrné, jak je mnohé lidské pachtění zbytečné. Udržme si tento nadhled i do dalších dní.

17. prosince

třetí adventní neděle

„A Marie řekla: „Má duše velebí Pána a můj duch se rozveselil v Bohu, mém Zachránči, že pohlédl na ponižení své otrokyně. Hle, vždý od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, protože mi Mocný učinil veliké věci. Svaté je jeho jméno a jeho milosrdenství od pokolení do pokolení těm, kdo se ho bojí. Svou paží učinil mocný skutek, rozptýlil ty, kteří jsou pyšní v smýšlení svého srdce, svrhl vládce z trůnů a povýšil pokorné, hladovějící nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.“ (L 1,46–53)

Marie jako tichá, tichošlapná, unylá, na tichých modlitbách stále dlejší dívka? Spiš „galilejská rebelka“, která cinká klíči, ukazuje „V“ a zpívá „We shall overcome“. Její slova jsou zvoněním na zvon svobody a odporčítávání konce těm, kteří se zabydli v bezskrupulóznosti. Její „staň se podle tvého slova“ slyším jako bouchnutí pěstí do dlaně. Jména jejich dětí ostatně napovídají, že měli být jako pradávni bojovníci Izraele. Že Hospodin bude sundávat okovy, to vyhlíží a o tom zpívá Marie. Pro nás ale prostor svobody pro druhé znamená, že ostatní pro sebe musí mít dostatek svobodného prostoru, a tudíž je potřeba se umět uskrtnit. Z evangelií známe, že se i Marie sama bude muset učit hledat svůj prostor a Ježíši přenechat svobodu. Bojovat za druhé, za jejich svobodu, v sobě obsahuje napětí: umět být s druhými, a přece je umět „nechat být“. To se možná máme učit i ve vztahu k celému světu. Dát mu svobodu i od sebe sama. Snad solidarita adventní doby učí obójmu. Umět potěšit a posílit, a přece nesvazovat. Svaté je jméno onoho Mocného, který se k člověku právě takto sklání. A těm rádooby mocným a všemocným dříve nebo později podkopne stoličku. Budou se divit. Jen bychom jimí nebyli my.

18. prosince

pondělí

Podívejme se dnes na teploměr v obývacím pokoji, jsou na něm stejné číslice, jako na kalendáři? Každý stupeň navíc znamená o 6 % větší spotřebu energie. A to není dobrá zpráva pro klima ani pro naši peněženku. Co dnes otočit termostatem dolů a začít plést teplý svetr z hřejivě ovčí vlny?

19. prosince

úterý

Pojďme na krátkou noční procházku a dívejme se tentokrát vzhůru. Vidíme hvězdy, nebo jen načervenalý opar světelného smogu? Všimli bychom si vůbec betlémské hvězdy? Nepřispíváme ke světelnému znečištění i my? Zhasínejme, zatemňujme a když už svítíme venku, tak jen směrem dolů a nikdy přes celou noc.

20. prosince

středa

Čeká nás dnes nákup pravé kanadské jedle ze zámoří, aby to byly pravé Vánoce? Ne, nečeká, ale maličkou jedličku v květináči, kterou na jaře zasadíme v lese, bychom pořídit mohli. Pomůžeme tak vrátit náš původní strom do lesů. Jedle bělokora totiž z našich lesů téměř vymizela. A přitom kdysi bývala naší nejhojněji zastoupenou jehličnatou dřevinou. Zaujímalá přes 15 % rozlohy našich lesů.

21. prosince

čtvrtek

Čeká nás nejdelší noc v roce a zítra brzy ráno zimní slunovrat. Zkusme jít včas spát a neokrádat tělo o spánek. Zhruba hodinu před usnutím omezme především modrou složku světla, zvláště z mobilů, monitorů a televizí. I když se spánek může zdát jako promarněný čas, naše tělo a především náš mozek dostatek spánku ke zdravému a dlouhodobému fungování potřebuje.

22. prosince

pátek

Dnes večer bychom si mohli posedět a popovídat jen při svíčke ze včelího vosku. Vyhne se svíčkám vyrobeným z ropy nebo svíčkám aromatizovaným, „voňavý“ dým je totiž povětšinou jedovatý. Staré zbytky svíček můžeme s dětmi opatrně rozpusťit a vytvořit tak nové různobarevné svíčky. Jako formu můžeme použít třeba skořápky od ořechů.

23. prosince

sobota

Již zítra si budeme připomínat skromný příchod Božího Syna na svět. Už před více než dvěma tisíciletími přišly skromné podmínky stále lidem nepatřičné a nedostatečně královské. Zkusme se zbavit touhy po luxusu a upřednostňujme skromnost.

24. prosince

4. adventní neděle

„Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosana Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosana na výsostech!“ (Mt 21,6–9)

Ježíš se v Betléme tiše narodil, aby o pár let později tiše vjel do Jeruzaléma na oslátku. Tiše také přijal ponižení na kříži. Docela tiše přicházel po svém vzkříšení k učedníkům a tiše vstupuje do různých situací v životě i dnes. Tichý je ten, který se vzdává svých nároků. Do Jeruzaléma vjel jako král, ale korunu přijal jen trnovou. Člověk by mohl k životu přistupovat tak, že se bude snažit pro sebe využít všech možností. Brát vše, co se nabízí. Je v tom cosi spotřebitelského a konzumního. Mnohé se pak mění v horu odpadu. K Ježíši patří tichost, protože ukazuje, že pravá hodnota nespočívá v tom, co si pro sebe utrhneme, ale v tom, že žijeme na světě z Otcovy lásky. Proto člověk k životu nemusí přistupovat ve smyslu nároků, ale s vděčností. Proto jsou Vánoce svátky tichosti... „tichá noc, svatá noc“. Jsme Božími dětmi, víc nepotřebujeme. Přeji Vám, aby Ježíšova tichost byla inspirací k tichému přijetí zvěsti vánočního evangelia. Na nic nemáme nárok a přeci v Kristu máme vše. Tiché Vánoce jsou plné světla. Jen to světlo vidět, radovat se z něj a růst do moudrosti. A žít ve světě v tichosti a otevřenosti pro to, co činí Bůh. Je to vždy dobré.

Zpívejte Hospodinu novou píseň, zpívej Hospodinu, celá země! Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu! Vypravujte mezi národy o jeho slávě, mezi všemi lidmi o jeho divěch! Vždyť Hospodin je velký, nejvyšší chvályhodný... (Ž 96,1-4a)
 Zpívejte. Zpívejte sami sobě, broukejte si; zpívejte s druhými. Přezpívejte třeba všechny vánoční písně a k těm nejlepším se vraťte. Zpěv pozvedá mysl a učí slyšet i druhé. Každý máme svůj hlas a svůj part. A přece zpíváme o Boží velikosti a slávě. Slova písní navíc mnohdy vyjadří to podstatné přiléhavěji než tlustě popsané knihy. A navíc se dobře pamatují. Dobře doprovází myšlenky a umí se vynořit v různých situacích a chvílích. Mnozí dříve narození, kterým může v lecčems selhávat paměť, se na slova písní rozpomenou bezpečně. A jistě zazpívají všechny sloky. Slova písní zůstávají i tehdy, když se prostor vnitřního života vyprázdní, a zůstanou jen holé stěny. Kvůli stáří i kvůli životním zemětřesením. Zpívejte, oslavujte Hospodina, dobrořečte jeho jménu, naplňte své srdce vděčností. Tato slova vás podrží – jako společenství i jako jednotlivce. Nakonec když se Pán Ježíš narodil, zpívalo celé nebe. Žádné dlouhé vysvětlování. Jen nebeské „gloria“! Halelujah!

„Oni však vykřikli velikým hlasem, zacpali si uši a společně se na něho vrhli. Vyhnali ho ven z města a kamenovali. Svědkové odložili své pláště k nohám mladíka, který se jmenoval Saul. A kamenovali Štěpána, který vzýval Pána a říkal: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha.“ (Sk 6,57-59)

A je po zpěvu. Druhý svátek vánoční je dnem připomínky Štěpána, prvního mučedníka. Ve vánočním čase je to docela ostrý střih sekvencí. Není to moc náhlé? Do světa přišlo světlo, avšak svět je plný tmy. To je realita. Tma automaticky, jakoby lusknutím prstu nevymizí. Štěpán se s ní střetl a ona ho pozřela. Ale nepozřela jeho důvěru a naději. Do temnot stále svítí světlo, které žádná tma nepohltí. Nakonec onen Saul, který hlídal pláště kamenujících, jednou uvidí hlubokou tmu a oslepne (vlastně byl zaslepený již dávno předtím). Ovšem teprve v pokoře a v setkání s Kristem a jeho pomocníky se mu opět vrátí zrak. A pak mezi lidmi a křesťany nechce nic jiného vidět a znát, než evangelium – Bůh přišel do světa v Ježíši a stal se člověku pomoci. Není taková změna překvapivá? Je, ale čas od času přichází. Dávejme lidem svobodu ke změně. Neuzavírejme je (i sebe) do škatulek, ve kterých bychom je někdy nejraději chtěli mít. Ježíš má tak veliké srdce, že dovede přijmout ducha každého člověka. Až budeme z tohoto světa odcházet, smíme v to doufat, smíme o to prosit. I k Vánocům patří smrt, ale taková, kterou střídá naděje v život.

POZNÁMKY

Gloria in excelsis Deo
 et in terra pax hominibus
 bonae voluntatis...

SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU,
 A NA ZEMI POKOJ
 LIDEM DOBRÁ VŮLE